

Områdets navn

Tjæregrashøgda, Elgkollen

Referansedata

Fylke: Akershus
Kommune: Bærum
Registrant: Frode Løset
Dato feltreg: 08.08.2011
Kartblad: 1814-1 Asker
UTM-sentralpunkt: Ø 0250527 N 66583801

Vegetasjonssone: Overgang

sørboreal/boreonemoral.

Areal: 490 daa.

Høyde over havet: 360-483 m.

Naturverdi: Regionalt verdifullt **

Friluftsverdi: Skog 2,63, landskap 2,26 og opplevelse 9.

Sammendrag

Området ligger NØ i Lommedalen i Bærum kommune på en ås mellom Burudvann i SV og Triungsvanna i NØ. Dalføret forbi Burudvann er en sidedal til Lommedalen. Området består av to høydepartier, Elgkollen og Tjæregrashøgda. Sistnevnte er på 483 moh og er Bærumsmarkas høyeste topp. Berggrunnen består av rombeporfyr, syenitt og kvartsyenitt.

I forhold til størrelsen på området, er det svært variert med et stort innslag av ulike vegetasjonstyper og treslag. På fattigere deler av området finnes blåbærgranskog. De mest grunnlendte og høyereliggende områdene er det bærlyngskog med furu. På toppen av Tjæregrashøgda er det dominans av røsslyng og einer tilnærmet uten tresjikt. Gran er dominerende treslag samlet sett. Furu finnes spredt i deler av granskogen og på områder med låg bonitet. Det er et stort innslag av lauvtrær, særlig i vest og syd der alm, ask og gråor er vanligst. I tillegg finnes det mye osp og bjørk, noe selje og spisslønn. Osp forekommer ofte i større grupper med middels store dimensjoner både på Tjæregrashøgda og Elgkollen.

Tre kjerneområder er utskilt i Tjæregrashøgda, Elgkollen.

Samlet verdi for området er satt til *regionalt verdifullt* **. Det har et betydelig innslag av rikere vegetasjonstyper i SV-del med mange ulike treslag og en god del død ved. Det er lite kontinuitet i død ved for området som helhet. Det er påvist få rødlistede arter, men potensialet for økt antall rødlistede arter på sikt er god, særlig knyttet til store lauvtrær i deler av området.

Området oppfyller bare i liten grad mangler ved skogvernet bortsett fra at det forekommer flere rikere skogtyper knyttet til edellauvskog. Sydlige deler av området er imidlertid rike tatt i betraktning beliggenheten i Marka.

Feltarbeidet

Området ble inventert 8.8.2011. Skyet oppholdsvær. Området anses som tilfredsstillende dekket.

Utvelgelse av området.

Området er foreslått av Bærumsmarkas venner og NOF - Asker og Bærum lokallag. Begrunnelsen er blant annet at disse berg- og kollepartiene blir ansett å være kulturbærere og identitetsmerker for Bærum og de utgjør fantastiske naturopplevelsverdier med særskilte kvaliteter for friluftslivet. Felles for bl.a. Tjæregrashøgda er at de har flott utsikt, vilt og vakkert landskap, er lett tilgjengelige samt at de har variert og spennende topografi og/eller flott skog. Området Tjæregrashøgda angis som en naturlig forlengelse av et flott stykke Bærumsmark.

Friluftsverdier

Det går en blåmerka sti fra Brunkollen syd for området via toppen av Elgkollen, over Tjæregrashøgda og videre nordover. Det går også en blåmerka sti rundt toppen av Tjæregrashøgda i østre kant. Det er flere skiløyper gjennom området. En spormaskinkjørt løype går fra Brunkollen via Blekketjern og videre NV-over mot Barilindshøgda. Det går i tillegg en spormaskinkjørt løype fra øst som har utgangspunkt fra utfartsområdene ved Skytterkollen og Fossum. Denne løper sammen med den andre skiløypa ved Blekketjern. Begge løypene er noe terrengbearbeidet. Sommerstid er det også tilgang til området via en noe nedgrodd traktorvei fra Burudvann til Barilindshytta i kanten av verneforslaget. Nærmeste adkomst med bil er fra parkeringsplassen ved Burudvann ca 3 km unna. Med sykkel kan en

sykle forbi Burud gård så langt veien går eller fra veisystemet inn til Triungsvann der det bare er ca. 1 km opp til toppen av Tjæregrashøgda.

Tjæregrashøgda på 483 moh. er Bærumsmarkas høyeste topp. Toppartet har "hedepreg" med åpen røsslyngmark uten større trær og med god utsikt, særlig mot sør. Tidligere stod det et utsiktstårn her. Det er kjentmannspost like ved toppen. I forhold til friluftsliv er vestlia mot Burudvann svært frodig med tett lauvtrevegetasjon eller granskog på blokkrik mark. Den frodige vegetasjonen, mangel på stier og kupert terreng, gjør denne delen mindre egnet for friluftsliv. Resten av området har god terrengframkommelighet og stiene og utsiktspunktene synes å være mye brukt. De to spormaskinkjorte skiløypene gjennom området er mye brukt vinterstid og de åpne arealene ved Blekkevatn og myrene rundt er fine rasteområder.

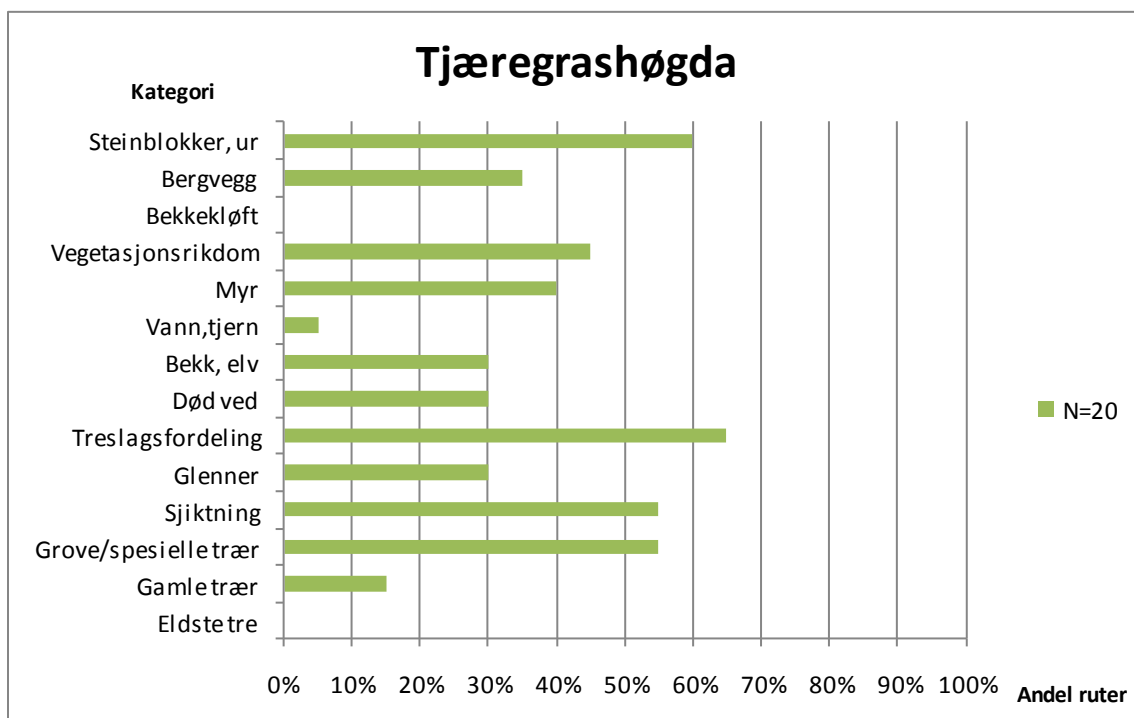
Verdisetting etter rutenettmetoden

Til samme 20 ruter er undersøkt. Området scorer relativt høyt på skogelementer (2,63), høyt på landskapselementer (2,26), og middels høyt på opplevelsesverdier (9). Over 50 % av rutene har score på *gamle og spesielle trær*. En høy andel av rutene har utslag på treslagsfordeling. Typisk for området er at nesten 50 % av rutene har score på rike vegetasjonstyper, noe som er høyt til at området ligger i Marka. Skogen er stort sett sjiktet og det er lite glenner. Under 30 % av rutene har innslag av død ved.

For landskapselementer inngår steinblokker og ur i 60 % av rutene. Mange steder inngår også bergvegger. Bekkekløfter mangler, mens myr inngår i 40 % av rutene. Bekker inngår 6 av 20 ruter, noe som er en ganske høy andel.

Rutenettmetoden indikerer at området er variert både mtp. skogelementer og landskapselementer, har en variert treslagsblanding og mye rik vegetasjon.

Skogen er relativt tett med mye sjiktning og lite glenner. Det er lite død ved. Opplevelsesdimensjon scorer middels. Området mangler dalbunn i forhold til topografiske elementer. En relativt liten del av området utgjøres av registrerte naturtyper. Det er god score på rike vegetasjonstyper og landemerker (stikryss og utsiktspunkter). Tatt i betraktning at området er relativt lite (490 daa) har det en god verdi på opplevelsesdimensjonen.

Figuren viser andelen av kriteriesettene for skogelementer og landskapselementer som er oppfylt innenfor 10 daa ruter i undersøkelsesområdet. N = 20.

Naturverdier

Tidligere undersøkelser

To mindre lokaliteter er kartlagt som naturtyper i området (Blindheim 2000). Det er også en god del registreringer fra området i Artskart (www.artsdatabanken.no), både av arter knyttet til død ved og fugl. En del interessante observasjoner av huldreplanter (huldregras og huldrestry) er gjort like nord for området. Observasjonene er gamle (1969) og omfattende hogster i etterkant kan ha endret livsvilkårene for arter knyttet til død ved betydelig. Det er ikke registrert MIS-områder. Området er ikke tidligere vurdert for vern.

Beliggenhet

Området ligger NØ i Lommedalen i Bærum kommune på en ås mellom Burudvann i SV og Triungsvanna i NØ. Dalføret inn forbi Burudvann er en sidedal til Lommedalen. Området består av to høydepartier, Elgkollen og Tjæregrashøgda. Området grenser til sammenhengende skogarealer på alle kanter og ligger øst i Bærumsmarka like inntil Krokskogen i vest. Fra foreslått vestgrense av området er det ca 500 m til Burudvann i SV.

Naturgrunnlag

Topografi

Området domineres av de to høydepartiene Elgkollen i sør og Tjæregrashøgda i nord. Tjæregrashøgda går opp i 483 moh og er Bærumsmarkas høyeste topp. Høgda har stup og rasmark i sør, slakere helninger i vest og nord. Øst for toppen er terrenget svært kupert med mindre kløfter og steinurer. Selve topppartiet er temmelig flatt.

Elgkollen er et langstrakt høydeparti syd for Tjæregrashøgda og vest for Blekketjern. Mot vest heller terrenget mot Burudvann. Denne dalsida er variert med mindre bergvegger, steinurer og små kollepartier. Øst for Elgkollen ligger Blekketjern med omkringliggende myrområder og flate skogpartier rundt myrene. Fra Blekketjern går det en tydelig dal sydoover mot Brunkollen. Mellom Tjæregrashøgda og Elgkollen går det en liten dal vestover mot Barlinddalsløgda.

Geologi

Rombeporfyr og syenitt, kvartsyenitt (www.ngu.no).

Vegetasjonsgeografi

Overgangen mellom Sørboreal og Boreonemoral sone. Svakt oseanisk seksjon Bn-01.

Vegetasjon og treslagsfordeling

I forhold til størrelsen på området, er det svært variert med et stort innslag av ulike vegetasjonstyper og treslag. På fattigere deler av området finnes blåbærgranskog. De mest grunnlendte og høyereliggende områdene er det bærlyngskog med furu. På toppen av Tjæregrashøgda er det dominans av røsslyng og einer tilnærmet uten tresjikt. Gran er dominerende treslag samlet sett. Furu finnes spredt i deler av granskogen og på områder med låg bonitet. Det er et stort innslag av lauvtrær, særlig i vest og syd der alm, ask og gråor er vanligst. I tillegg finnes det mye osp og bjørk, noe selje og spisslønn. Osp forekommer ofte i større grupper med middels store dimensjoner både på Tjæregrashøgda og Elgkollen.

Gran er dominerende treslag i områdene ved Tjæregrashøgda, Elgkollen og i skogområdene rundt. I tillegg til gran, er det mye osp og rogn på Tjæregrashøgda. Særlig i brattkanten syd for toppen er det mye osp av middels dimensjoner. I den yngre skogen nord for toppen er yngre selje og osp dominerende treslag ved siden av gran.

I vestlia er det et betydelig innslag av furu i øvre del, ulike lauvtreslag i nedre del. Flere av lauvtrærne har betydelige dimensjoner. Det er registrert alm og ask opp til 1 m i brysthøydiameter.

Av truede vegetasjonstyper (Fremstad og Moen 2001) er det innslag av høgstaudegranskog innenfor begge de tidligere kartlagte naturtypene i området. Det er i tillegg flere mindre lokaliteter med rik sumpskog innenfor registrert naturtype i SV. Av andre vegetasjonstyper er det lågurtgranskog og høgstaudegranskog på de rikeste partiene i vest og sør. Gråor-heggeskog og askeskog er vanlig i SV.

Det er særlig på de noe flatere partiene i SV-del av området, mellom blåmerka sti til Brunkollen og plassen Finnehytta, at det er stort innslag av edle lauvtrær som ask, alm og spisslønn. Her er det og mindre partier med rik sumpskog der gråor er dominerende treslag.

Karakteristiske trekk ved karplantefloraen

I den rike edellauvskogen i SV finnes skogburkne, firblad, tyrihjel, brennesle, trollbær, maiblom, firkantperikum, hengeaks, engmarimjelle, fugletelg, kvann, gaukesyre, skogsvinerot, tyrihjel, stankstorkenebb, markjordbær, skogstorkenebb, kratthumbleblom, mjødurt, skogsalat, gullris, kvann, springfrø, storklokke, og smørbukk.

I barskogsområdene er floraen mer triviell med blåbærlyng og røsslyng som dominerende arter i feltsjiktet. På selve toppartiet på Tjæregrashøgda, er det tette bestander av røsslyng.

Skogstruktur, påvirkning

Skogen er stort sett flersjiktet i hele området med unntak av den gamle granskogen øst for Blekketjern.

Store deler av Elgkollen er gjennomhogd med mindre gruppehogster, slik at denne delen av området framstår som åpen med små dimensjoner bortsett fra enkelte store, eldre furuer som er satt igjen ved hogsten. Det er også en del større osp. Skogøyene vest for Blekketjern består av hogstklasse V gran (120 år). Skogen har en viss kontinuitet og den inneholder noe død ved som er lite til middels nedbrutt. Det er lite stubber og lauvinnslag mangler.

I brattlia SV for Elgkollen mot Finnehytta er det ca. 100 år gammel granskog på høy bonitet med stedvis mye blokkmark. Denne skogen er ikke gjennomhogd og det er betydelig mengde med død ved av både gran og lauvtrær, til dels av store dimensjoner og i alle nedbrytningsstadier.

Nord for toppen av Tjæregrashøgda er det hovedsakelig middelaldret skog. Skogen er tett med noe innslag av yngre bjørk og osp. Det er svært lite læger. Øst for toppen er det et mindre areal som er registrert som naturtype *Gammel granskog* (Blindheim 2000). Deler av området utgjør et lite dalsøkk med mye død ved. I dette området er det godt med læger av til dels grov gran og noen større lauvtrær.

Områdene ved Finnehytta i det sørvestre hjørnet av området bærer preg av å være gammel beitemark med spor etter rydningsrøyser og flere stuva alm og ask. På de fuktigste partiene er det innslag av rik sumpskog med gråor som dominerende treslag. Det er mye læger av ulik alder og grovhet både av lauvtrær og gran. Enkelte av granene er storvokste, opptil 50 cm i brysthøydiameter. Det er betydelig innslag av indikatorarten lungenever på lauvtrær i området.

Det er tre hytter innenfor foreslått verneområde. Det ligger en hytte vest for toppen av Tjæregrashøgda. I tillegg er det plassen Finnehytta i SV-hjørne av området samt Barlinddalshytta i ytterkant av verneforslaget i NV. Det går flere blåmerka stier gjennom området. En fra Brunkollen via Elgkollen over Tjæregrashøgda og en sti rundt Tjæregrashøgda i øst. De to skiløypene i området prepareres med spormaskin. Traseen syd for Blekketjern er flyttet østover, og den er opparbeidet som en traktorvei. Det samme er traseen som går nord for myra i øst.

Det er foretatt hogst i store deler av området de seinere år. I vestlia er det gamle hogstflater. Store deler av Elgkollen samt deler av lia i vest er gjennomhogd. Gran er tatt ut og furu og osp er satt igjen. Det er også en hogstflate like sør for Tjæregrashøgda. Verneforslaget grenser mot yngre skog i alle retninger.

Endring i naturtyper

De to registrerte naturtypene fra naturtypekartleggingen i Bærum kommune opprettholdes. Området registrert som Finnehytta Øst utvides østover og sydover for å inkludere større deler av den rike edellauvskogen med store dimensjoner av edle lauvtrær, en rik sumpskog og nedre del av blokkmark med en del læger av gran og edle lauvtrær. I tillegg angis den gamle granskogen (> 120 år) på begge sider av myra øst for Blekketjern som ny naturtype *Gammel barskog – utforming gammel granskog*.

Artsmangfold

Den SV delen av området har et betydelig innslag av rike vegetasjonstyper som gråor-heggeskog/askeskog, riksumpskog og høgstaudegranskog og dermed stort potensial på sikt for arter knyttet til slike vegetasjonstyper. Alm (NT) og ask (NT) er vanlig i syd og vestlige del av området.

Dimensjoner opptil 1 m i brysthøydiameter er dokumentert av disse treslagene. Tre trær av alm og to av ask ble registrert som styvede. I forbindelse med naturtypekartleggingen i Bærum ble det ikke påvist rødlistede arter knyttet til disse områdene (Blindheim 2000).

Signalarten lungenever er relativt vanlig på store dimensjoner av spisslønn, alm og ask i området. Denne naturtypen har stort potensiale på sikt for et økt antall arter knyttet til grove læger, høgstubber, hule trær og gamle styva trær av ask og alm. Det samme gjelder rødlistede insekter og fuglearter.

Øst for Tjæregrashøgda er det påvist duftskinn (NT) på to lokaliteter innenfor registrert naturtype *Rik blandingskog i lavlandet*. Typiske arter innenfor dette området er i tillegg blåveis, myske, myskegras, tyrihjel, trollbær og fugletelg. Duftskinn ble også påvist i granskogen øst for Blekketjern.

Like sør for Blekketjern er det registrert kildegras (NT, www.artsdatabanken.no). I 1970 og i 2000 ble det registrert huldregras (NT) i en bekkeløft like nord for verneforslaget og i 1969 ble det registrert huldrestry og lungenever i samme område (www.artsdatabanken.no). Skogen i disse områdene er i dag 20-50 år slik at det er uvisst om disse artene fortsatt finnes nord for området. Signalarten gubbeskjegg (NT) forekom spredt, særlig nord for Tjæregrashøgda.

Av fugl har NOF observert en rekke arter innenfor området (www.artsdatabanken.no og www.nofoa.no), men det er usikkert hvorvidt alle er innenfor verneforslaget. Området Brunkollen – Tjæregrashøgda framstår som et relativt rikt område i ornitologisk sammenheng. Av signalarter er tretåspett observert ved flere anledninger samt at de andre spetteartene gråspett, flaggspett, svartspett og grønnspett er observert i området (www.nofoa.no). Skogsnipe skal hekke med flere par. (Bøhler 2004). Storfugl observeres innenfor området (www.nofoa.no), men bestanden av storfugl innenfor kommunen er liten (Fylkesmannen i Oslo og Akershus 2009). Edellauskogen i SV har et godt potensial for et rikt mangfold av spurvefugler.

Kjerneområder

Nummerering henviser til kartet.

1. Blekketjern Nord

Naturtype: Rik blandingskog i lavlandet, utforming Sørboreal blandingskog

BM verdi: C

Areal: 12 daa

UTM: Ø 0250727 N 6658546

Hoh: 450-470 moh.

Lokaliteten er opprinnelig registrert i forbindelse med naturtypekartleggingen i Bærum (Blindheim 2000) og supplert av Sweco 2011. Området ligger SØ for toppen av Tjæregrashøgda. Den grenser til blåmerka sti i øst og vest, til skiløype og til Blekketjern i sør. Området er sør og østvendt, terrenget er svært kupert med blokkmark og mindre bergvegger og en gjennomgående kløft med mye grove læger av gran, lite til middels nedbrutt. Arealet er omgitt av yngre skog på alle kanter bortsett fra i SØ der det er ca. 100 m til et bestand med eldre granskog.

Det er mye læger av ulik alder og grovhet, særlig av gran, men også av selje, osp og spisslønn. Den vestre del av området er rikest med innslag av tyrihjel, trollbær og fugletelg. Eldre mosekledde læger har ofte et stort innslag av lav. Naturtypen avgrenses tydelig mot de høyereliggende delene av Tjæregrashøgda som har dominans av yngre granskog, men med et stort innslag av osp i ulike alder. Vegetasjonstypen er hovedsakelig lågurtgranskog.

Av arter er indikatorarten på død ved duftskinn (NT) observert. Det er rikt innslag av blåveis, myske, myskegras, tyrihjel og trollbær. Området vurderes som lokalt viktig, C.

2. Blekketjern Øst

Naturtype: Gammel barskog, utforming gammel granskog

BM verdi: C

Areal: 59 daa

UTM: Ø 0250753 N 6658234

Hoh: 350-455 m.

Naturtypen er beskrevet av Sweco 2011. Den ligger like øst for tjernet Blekketjern. Det består av to eldre adskilte bestand av eldre granskog (G 120) på hver side av en langstrakt myr. Bestanden nærmest Blekketjern består av et lite kolleparti med ensjikt gammel granskog. Området lengst øst heller svakt ned mot ei myr og består av gammel ensjikt gammel granskog.

Vegetasjonstypen er blåbærgranskog på lav bonitet. Det er lite innslag av andre treslag enn gran. Det er noe stående død ved av middels dimensjoner. I begge bestandene er det noe læger av gran, lite til middels nedbrutt og med trær av midlere dimensjoner.

Signalarten duftskinn (NT) ble registrert på ett læger i begge gammelskogbestander. Kildegras (NT) er registrert inntil lokaliteten syd for Blekketjern (Artskart).

Østlige del av naturtypen ligger kun 100 m syd for Blekketjern Nord med et parti med yngre skog i mellom seg. Områdene kan på sikt utfylle hverandre. Det går en maskinpreparert skiløype nord for de to lokalitetene samt ei løype over myra mellom lokalitetene. Området vurderes som lokalt viktig.

3. Finnehytta Ø

Naturtype: Rik edellauvskog, utforming or-askeskog

BM verdi: A

Areal: 40 daa

UTM: Ø 0250346 N 6657991

Hoh: 340-420 m

Lokaliteten er kartlagt av Blindheim (2000) og utvidet og supplert av Sweco 2011. Området er sør og vestvendt og omfatter deler av dalbunnen nedenfor, beliggende SV for Elgkollen. Lokaliteten grenser til rasmare i øst og yngre granskog i vest. Området består av edellauvskog med innslag av gran av til dels store dimensjoner. Alm (NT), ask (NT) og spisslønn er dominerende treslag sammen med osp, selje og bjørk. Områdene ved Finnehytta bærer preg av å være gammel beitemark med rydningsrøyer og flere styve eksemplarer av ask og alm med dimensjoner opp til 1 m i brysthøydiameter. På de fuktigste partiene er det innslag av rik sumpskog med gråor som dominerende treslag. Det er mye store læger av gran og edle lauvtrær. Gran lite eller middels nedbrutt, lauvtrær finnes i alle nedbrytningsstadier. Enkelte av granene er storvokste, opptil 50 cm i brysthøydiameter.

Typiske arter i feltsjiktet er skogburkne, firblad, tyrihjel, brennesle, trollbær, maiblom, firkantperikum, hengeaks, engmarimjelle, fugleteig, kvann, gaukesyre, svinerot, tyrihjel, stangstorkenebb, markjordbær, skogstorkenebb, kratthumbleblom, mjødukt, skogsalat, gullris.

Signalarten lungenever er relativt vanlig på store dimensjoner av spisslønn, alm og ask. I øst er det rik rasmare med mye stående død ved og læger av flere treslag. Lokaliteten er utvidet for å inkludere noe rasmare og riksumpskog i øst sammen med rikere områder med edellauvskog i sørvestre kant av Elgkollen

Området framstår som svært særegent til å være såpass langt inne i Marka med flere hensynskrevende vegetasjonstyper. Mye død ved i alle nedbrytningsstadier samt forekomster av store dimensjoner av gran, spisslønn, alm og ask, gir et stort potensial for å huse et økt antall rødlistede arter på sikt. Området gis verdien A, svært viktig.

Avgrensning og arrondering

Vernegrensene i fylkesmannens forslag er trukket langs grensen mellom yngre og eldre skog de fleste steder. Grensene virker fornuftige. Det er mest vanskelig å sette grensen i nord der det er større områder med yngre skog, men forslaget til grense beholdes. Grensen foreslås utvidet noe i NØ nord for Blekketjern slik at naturtypen Blekketjern N blir noe mer robust. Naturtypen Finnehytta Ø utvides mot øst. Det samme gjelder vernegrensa slik at riksumpskog og område med edellauvskog inkluderes i sin helhet.

Tabell: Artsfunn fra Tjæregrashøgda – Elgkollen. 1=Blekketjern Nord, 2= Blekjetjern Ø, 3= Finnehytta Ø.

Norsk navn	Vit. navn	Rødlistestatus	Antall lokaliteter	Kilde	Funnet
Huldrestry	<i>Usnea longissima</i>	EN	1	Artskart 1969	Utenfor området i nord. Trolig gått ut pga. hogst.
Huldregras	<i>Cinna latifolia</i>	NT	1	Artskart 2000	Utenfor området i nord.
Duftskinn	<i>Cystostereum murrayii</i>	NT	4	Blindheim 2000 Sweco 2011	1,2
Gubbeskjegg	<i>Alectoria sarmentosa</i>	NT	Noen	Sweco 2011	Spredt i nord
Kildegas	<i>Catabrosa aquatica</i>	NT	1	Artskart 1891	Blekketjern syd
Alm	<i>Ulmus glabra</i>	NT	Mange	Sweco 2011	3
Ask	<i>Fraxinus excelsior</i>	NT	Mange	Sweco 2011	3
Lungenever	<i>Lobaria pulmonaria</i>	LC	Mange	Sweco 2011	3, samt spredt ellers

Vurdering og verdisseting

Tabell: Kriterier og verdisseting for kjerneområder og totalt for Tjæregrashøgda, Elgkollen. Ingen stjerner (0) betyr at verdien av kriteriet er fraværende eller ubetydelig. Strek (-) betyr ikke relevant. Se ellers kriterier for verdisseting i metodekap. 1. Blekjetjern N, 2. Blekjetjern Ø og 3 Finnehytta Ø.

Navn	Urrøthet	Størrelse	Topograf. variasjon	Vegetasjon. variasjon	Arrondering	Arts-mangfold	Rike - veg. typer	Død ved mengde	Død ved	Kontinuitet	Treslagsfordeling	Gamle lauvtrær	Gamle bartrær	Samlet verdi
Hele området	*	*	**	***	**	**	**	**	*	**	**	**	**	**
1. Blekjetjern N	**	*	*	*	*	*	*	**	**	*	*	*	**	*
2. Blekjetjern Ø	**	*	*	*	*	*	*	**	**	*	*	-	**	*
3 Finnehytta Ø	**	*	**	**	*	*(*)	***	**	*	**	**	***	**	**

Samlet verdi for området er satt til 2 stjerner – Regionalt verdifullt. Det har et betydelig innslag av rikere vegetasjonstyper i SV-del med mange ulike treslag og en god del død ved. Det er lite kontinuitet i død ved for området som helhet. Det er påvist få rødlistede arter, men potensialet for økt antall rødlistede arter på sikt er god, særlig knyttet til store lauvtrær i deler av området.

I følge Framstad m.fl. (2003) er følgende anbefalinger gitt i forhold til ytterligere vern av skog i Norge. De høyeste prioriterte arealene for ytterligere skogvern er:

- Gjenværende, noenlunde intakte og sammenhengende store skogområder.
- Rikere skogtyper som edellauvskog, kalkskog, lågurtskog, høgstaudekog og rik sumpskog.
- Gjenværende større forekomster av gammelskog under naturlig dynamikk.
- Områder med store og viktige forekomster av rødlistearter.

Området oppfyller bare i liten grad mangler ved skogvernet bortsett fra at det forekommer flere rikere skogtyper knyttet til edellauvskog. Sydlige deler av området er imidlertid rikt tatt i betraktning beliggenheten i Marka.

Referanser

Blindheim, T. og Olberg, S. 2009. Status for naturtypekartleggingen i Bærum kommune per 2009. Biofokus-rapport 2009-12.

Blindheim, T. 2000. Kartlegging og verdisetting av naturtyper i Bærum. Siste – Sjanse rapport. 36 s.

Bøhler 2004. Skogsnipeforekomster i Asker og Bærum. Notat 6s.

Bøhler, T. 2010. Viltkartlegging i Bærum kommune 2010. Utvalgte fuglearter. Rapport 32s.

Bøhler, T. 2010. Fuglelivet i Asker og Bærum. Rapport 273 s.

Framstad, E., Økland, B., Bendiksen, E., Bakkestuen, V., Blom, H. & Brandrud, T. E. 2003. Liste over prioriterte mangler ved skogvernet – NINA Oppdragsmelding 769. 9pp

Fylkesmannen i Oslo og Akershus 2009. Storfuglleiker i Oslo og Akershus. Rapport 1-2009.

Moen, A. 1998. Nasjonalatlas for Norge: Vegetasjon. Statens Kartverk., Hønefoss.

Siste Sjanse 2000. Viltområder i Bærum kommune. Sammendrag. 20 s. Siste Sjanse notat. 2001-4.

Internett:

www.artsdatabanken.no

www.ngu.no

www.skogoglandskap.no

www.riksantikvaren.no

www.nofoa.no

Pers. medd:

Terje Bøhler, NOF Asker og Bærum lokallag

Bilder fra området

Bilde fra Blåmerka sti nord for Tjæregrashøgda. Hogstklasse III av gran med mye yngre lauvtrær av osp, bjørk, selje og rogn. En god del hengelav. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Rett syd for toppen av Tjæregrashøgda med større områder med røsslyng og einer. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Utsikt SØ mot Blekketjern fra Tjæregrashøgda. I skrenten mot Blekketjern er det mye spisslønn, osp og rogn. Foto: Frode Løset, Sweco AS

Frodig bekkkant i NV del av området med bl.a. springfrø, firblad, skogburkne.
Foto: Frode Løset, Sweco AS.

Kjerneområde Blekkevatn N med mye død ved av gran. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Østre del av kjerneområde Blekketjern øst. Hogstflate i bakgrunnen. I forgrunnen ligger med duftskinn (NT). Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Område med riksumpskog der gråor er dominerende treslag. Kjerneområde Finnehytta Ø.
Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Kjentmannspost på toppen av Tjæregrashøgda. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Lungenever på spisslønn innenfor kjerneområde Finnehytta Ø.
Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS.

Skiløypa syd for Blekketjern. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Utsikt fra hytta ved Barlinddalen i NV sydover mot Lommedalen. Storvokst lauvskog med alm, spisslønn, osp og ask i forgrunnen. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Tjæregrashøgda, Elgkollen

Areal 490daa Naturverdi **

